

Ing. Jiří Horecký, Ph.D., MBA
prezident

Praha 22. ledna 2018

Vážený pane magistře,

dovolu mi s odkazem na naše jednání dne 11. ledna 2018 obrátit se na Vás s další otázkou na téma uzavření kolektivní smlouvy vyššího stupně pro oblast poskytovatelů lůžkových zdravotních služeb.

Z jednání s dotčenými členskými organizacemi vyplynula nejasnost ohledně výkladu zákona o kolektivním vyjednávání, konkrétně o zákazu, resp. nezákonnosti stávky; naše členské organizace, kterých se potenciálně KSVS týká, mají obavu, že poskytovatelé lůžkových zdravotních služeb jsou bez dalšího zaměstnavateli, u kterých je zakázána stávka, a v krajním případě by mohl rozhodce uzavřít kolektivní smlouvu vyššího stupně bez jejich, resp. našeho souhlasu.

Potřebovali bychom vyjasnit, zda je rozdíl mezi vymezením nepřiznání práva na stávku dle čl. 27 odst. 4 Listiny základních práv a svobod a nezákonností stávky dle § 20 zákona o kolektivním vyjednávání. Toto vymezení má zásadní vliv na ustanovení o řízení před rozhodcem, kdy dle § 13 odst. 2 zákona o kolektivním vyjednávání je pro určení rozhodce bez vůle jedné ze smluvních stran rozhodující, zda je na pracovišti za určitých podmínek zakázáno stávkovat.

Domníváme se, že pojem „zákaz stávky“ lépe odpovídá pojmu „nepřiznání práva na stávku“ dle LZPS, nezákonnost stávky vnímáme jako ex post hodnocení v případech, kdy právo na stávku zaměstnancům zaměstnavatele náleželo, ale z důvodu naplnění podmínek § 20 zákona o kolektivním vyjednávání, u poskytovatelů zdravotních služeb tedy ohrožením života či zdraví osob, nemělo být v daném konkrétním případě využito. Nadto u soudců, státních zástupců a příslušníků ozbrojených sil a ozbrojených složek nenáleží toto právo za žádných podmínek.

Tímto bych Vás chtěl požádat o stanovisko, resp. případné potvrzení našeho výkladu.

V úctě

Vážený pan
Mgr. Pavel Knebl
vedoucí oddělení kolektivního vyjednávání
Ministerstvo práce a sociálních věcí
Na Poříčním právu 1
128 01 PRAHA 2